

ת"פ (קריות) 13398-12-23 - מדינת ישראל נ' דסאלין מלסה

ת"פ (קריות) 13398-12-23 - מדינת ישראל נ' דסאלין מלסהשלום קריות

ת"פ (קריות) 13398-12-23

מדינת ישראל

נגד

דסאלין מלסה

בית משפט השלום בקריות

[18.03.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה, לפי סעיף 407(ב) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 + 29(א) לחוק העונשין; וגניבה, לפי סעיף 384 + 29(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.8.23 בסמוך לשעה 5:22 הגיע הנאשם עם שניים שזהותם אינם ידועה לבית עסק בקריית מוצקין (גלידרייה), כשהם רעולי פנים ומצוידים באבנים וסרקו את בית העסק מבחוץ. החבורה זרקה אבנים על אחד מחלונות הראווה של העסק ולאחר מכן ניפץ הנאשם באמצעות גופו את הסדקים שנוצרו בחלון וכך נכנסה החבורה לבית העסק. בתוך בית העסק תלש הנאשם את הקופה ממקומה ולאחר מכן הצטרף לאחרים שחיטטו במגירות ובארונות. החבורה עזבה את המקום כאשר מגירת הקופה ובה 50 ₪ ברשותם. במעשיהם גרמו השלושה נזק בשווי 5,569 ₪ לחלון העסק; לקופה נזק בשווי 351 ₪ ולגוף תאורה נזק בשווי 327.60 ₪.

תסקיר שירות המבחן

2. לאור גילו, הופנה הנאשם לשירות המבחן ואציין כבר עתה שבתקופת ההמתנה הוא נעצר בגין מעורבות בתיק אחר (עליו יפורט בהמשך) והתסקיר הוגש כאשר הוא עצור. שירות המבחן פירט את נסיבות חייו ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב. בתמצית ייאמר כי הנאשם כיום כבן 20, התייתם מאם בגיל צעיר ושולב במסגרות חוץ ביתיות ובהמשך התקשה לשמור על רציפות תעסוקתית. כמו כן לחובתו הרשעות בעבירות רכוש מבית המשפט לנוער. ביחס לביצוע העבירות מסר הנאשם כי פעל לצורך השגת רווח כספי מבלי להביא בחשבון את השלכות המעשים וקצינת המבחן התרשמה כי הוא אינו מורתע ומתקשה להתייחס למעשיו הפסולים, אף כי זוהו גם חלקים חיוביים באישיותו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית (בעיקר בשל היותו במעצר בתיק האחר) ובסיכום הדברים לא ניתנה המלצה טיפולית. טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעונים על פה. הודגשו חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו והנזקים שנגרמו ונטען למתחם ענישה הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. כן הוצגה פסיקה. בשל מסקנות התסקיר והעבר הפלילי עתרה המאשימה לעונש מאסר בכליאה למשך 10 חודשים, וזאת במצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם כיום.

4. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הודגשו נסיבות חייו של הנאשם תוך הפניה לתסקיר, ולאור הגיל הצעיר עתרה הסנגורית להסתפק בענישה המצויה בחלקו התחתון של המתחם, וזאת בחופף למאסר הנוכחי.

5. הנאשם בדברו האחרון טען כי ביצע את המעשים בגיל צעיר מאוד, התנצל, קיבל אחריות על מעשיו וציין שברצונו לערוך תיקון.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. מעשי הנאשם פגעו כמובן בזכות הקניין של בעלי העסק וכן בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון הכללית של הציבור. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יודגש כי מדובר בפריצה אלימה אגב ניפוץ שמשות חלון הראווה של העסק. מדובר כמובן באירוע שתוכנן מראש, תוך הצטיידות באבנים ורעלות לכיסוי הפנים ואשר בוצע בשעת בוקר מוקדמת מאוד. עובדות אלו, בצירוף התארגנות החבורה, מעידות על ההכנה והתכנון ומוסיפות חומרה ממשית למעשים. לכך יש להוסיף את הנזק שנגרם לבית העסק, העולה על 6,000 ₪. ביחס לשווי הגניבה אכן מדובר בסכום פעוט (50 ₪) אך על רקע החיטוט והחיפוש במקום, לרבות בקופה, דומה שהדבר נובע מכך שלא נמצא דבר מה ראוי לגניבה ולא בשל החלטה רצונית-ערכית.

7. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לרע"פ 5471/20 אורי לוי נ' מדינת ישראל (16.10.2020), בו התקבל בבית המשפט המחוזי ערעור המדינה ונגזרו 9 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהתפרץ למשרדים וגנב חומרי חקירה בעניינו. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם ונקבע כי "העונש שהוטל על המבקש בתיק הפריצה והשיבוש אינו חורג ממדיניות הענישה שאושרה על ידי בית משפט זה בעבירות דומות"; רע"פ 4830/20 אשר סויסה נ' מדינת ישראל (28.7.2020), בו נדחה ערעור נאשם בגין שורת עבירות רכוש. לעניינו רלוונטי האישום שעניינו פריצה לבית עסק במסגרתו ניסה הנאשם להיכנס למשרד בבניין משרדים באמצעות הפעלת משקל גופו על הדלת. בהמשך שבר את אחת הדלתות נכנס למקום וכאשר הבחין במצלמת אבטחה יצא ממנו והתפרץ לשני משרדים סמוכים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8-32 חודשי מאסר; רע"פ 6263/15 אביחי קורם נ' מדינת ישראל (20.9.2015), בו הורשע הנאשם בסיוע לפריצה לבית עסק בכך ששימש נהג ברכב מילוט למי שפרץ לפיצויה בדרך של ניפוץ השמשה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4-10 חודשי מאסר; עפ"ג 46627-09-20 עיד אלסאנה נ' מדינת ישראל (6.1.2021), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-24 בשל אירוע בו הגיע נאשם עם אחר לחנות נוחות כאשר הם עוטי כובע גרב ונושאים לום ומצת דמוי אקדח. השניים ניפצו את חלון החנות ועקב כך המוכר שהיה בחנות ברח שאז גנבו השניים את הקופה וכן סיגריות. בסופו של יום הוטל על הנאשם עונש שיקומי אך בית המשפט המחוזי ציין שמתחם הענישה שנקבע הולם את המעשים; עפ"ג 41678-04-24 אבו עראר נ' מדינת ישראל (16.12.2024, לא פורסם), בו התקבל ערעור נאשם שהורשע בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא ונידון לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם התפרץ יחד עם אחרים לשני בתי עסק וגנב כלי עבודה ורכוש רב; עפ"ג 55850-01-24 מדינת ישראל נ' משה עמוס (20.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בין היתר בעבירות התפרצות לבית עסק בצוותא וגניבת תכשיטים בשווי עשרות אלפי שקלים. ביחס לעבירות הרכוש נקבע מתחם ענישה הנע בין 9-20 חודשי מאסר ובסופו של יום הוטלה ענישה שיקומית. ערעור המדינה נדחה ונקבע כי "במכלול הנסיבות אין להתערב בהחלטת בית המשפט קמא לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום. בהתאם, לא מצאנו כי יש מקום לדון בשאלת גבולות מתחם העונש ההולם, גם אם הוא נמוך מהמקובל"; עפ"ג 17761-02-18 אבו סינינה נ' מדינת ישראל (27.1.2019), בו הורשע נאשם בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הנאשם התפרץ ביחד עם אחר לחנות אטלזי וגנב ממנה רכוש בשווי של כ-12,000 ₪. ערעורו נדחה תוך שערכאת הערעור ציינה כי "מקובל עלינו כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים".
8. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם
9. כאמור, שני הצדדים עתרו לגזירת העונש בגדרי מתחם הענישה מבלי להביא בחשבון שיקולים כלשהם לחריגה ואכן כך יש לנהוג. לא הוצגו נימוקים המצדיקים מסקנה בדבר סיכויי שיקום ודומה שהדבר אינו טעון הסבר. כמו כן, אף שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, הגם שדומה שהדבר נבע במידה רבה בשל העובדה שהנאשם היה נתון אותה עת במעצר.
10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כיום כבן 20 ובעת ביצע העבירות כבן 18 וארבעה חודשים), את הודאתו שחסכה זמן שיפוטי והעידה על קבלת אחריות ואת נסיבות חייו המורכבות כפי שפורטו בתסקיר. כאמור, הנאשם איבד את אמו בגיל צעיר, שולב במסגרות חוץ ביתיות וחיי כצעיר מתבגר היו מורכבים. נקודה רלוונטית נוספת היא עברו הפלילי הכולל הליך בבית המשפט לנוער בגין שורת עבירות רכוש שבוצעו בשנת 2019. הליך זה הסתיים בשנת 2022 בהרשעה ובענישה מותנת. כן לחובתו הרשעה בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, שהיא מאוחרת לזו בה עסקינן ובגינה מרצה הנאשם כיום מאסר ממושך (עבירה זו אינה מופיעה במרשם הפלילי שהוגש אך גזר הדין הוגש - ע/2). אדגיש שעבירה זו בוצעה עת שהה הנאשם במעצר בית בגין התיק בו עסקינן ומאז, כאמור, היה הוא עצור וכיום אסיר.

11. לאור כל זאת, ובהיעדר סיכויי שיקום המצדיקים סטייה לקולה ממתחם הענישה, אין מנוס מעונש מאסר בגדרי המתחם. שני הצדדים עתרו למיקום העונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה וחרף חומרת המעשים ויתר הנסיבות התומכות בהחמרה, אזי לאור הגיל הצעיר וההודאה, עמדה זו מקובלת עליו.
12. נקודה נוספת שיש להתייחס אליה היא היחס שבין עונש המאסר שיוטל בתיק זה לבין המאסר אותו נושא הנאשם כיום. הנאשם נידון לפני כחודש למאסר בן 37 חודשים. המאשימה ביקשה שהעונש שיוטל כעת יצטבר לעונש זה ואילו ההגנה ביקשה להורות על חפיפתו. על הנושא חולש סעיף 45(ב) לחוק העונשין ובפסיקה נקבע שמדובר בכלל פרשני בלבד הרלוונטי למצבי ברירת מחדל ואשר אינו מבטא עמדה ערכית כלשהי (ע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.2015)); ראו גם בג"ץ 423/10 יגרמן נ' מדינת ישראל (30.6.2010); יורם רבין ויניב ואקי: דיני עונשין, כרך ג' 1607 (מהדורה שלישית, 2014)). עם זאת, שיקול הדעת בנושא נתון לבית המשפט במטרה להגיע להכרעה כוללת צודקת ובעניין זה נקבע כי "ההחלטה אם לחפוף או לצבור עונשים נטועה בליבם של דיני הענישה ונועדה לאפשר לבית המשפט להתאים עונש למעשה" (ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (28.9.2016), פסקה 147).
13. ומן הכלל אל הפרט. בבואי להכריע בשאלה זו עמדו לנגד עיני מספר שיקולים מנוגדים. הנאשם חטא שוב באירוע חמור ונפרד וביצע שוד חמור בזמן שהיה עליו להיות במעצר בית מלא בגין מעורבותו בתיק הנוכחי. אין קשר ענייני בין העבירות זולת נטייה לעבריינות והפרת האמון שניתן בו עת שוחרר בתנאים מגבילים. נסיבות אלו תומכות בצבירת העונשים. מנגד, מדובר בבחור צעיר הנושא מאסר ארוך וראוי לאפשר לו פתח תקווה ולהתאים במעט את מידת עונשו הכולל בשים לב לעונש בו הוא נושא כיום. לכן אורה על חפיפה חלקית בין העונש שיוטל עליו כעת לבין המאסר אותו הוא מרצה.
14. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.11.23 - 7.12.23.
- בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, אני מורה כי מתוך העונש אותו הטלתי, 5 חודשים יצטברו לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום והיתרה תחפוף.
- ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מעבירות בהן הורשע. בקביעת היקף המאסר המותנה ואורכו הבאתי בחשבון את המאסרים המותנים שנקבעו בתיק האחר.
- ג. לא הטלתי פיצוי שכן דומה שהוא אינו נדרש "כעזרה ראשונה" שהיא מהותו העיקרית של הפיצוי הפלילי (ע"פ 7186/19 קטמור טובי נ' מדינת ישראל (8.1.2020), פסקה 13). מובן שלניזוקים האפשרות להגיש תביעה אזרחית בגין נזקיהם המלאים והמאשימה תביא את גזר הדין לידיעתם.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ח אדר תשפ"ה, 18 מרץ 2025, במעמד הצדדים.